

[Statsministeren.]

praktisk Ændring af Skoletilsynsforholdene. Den Tale, det ærede Medlem nu igen ligesom tidligere henviste til, som Knud Rasmussen holdt den 12. Februar 1925, har jo foreligget, da den nugældende Lov om Grønland blev vedtaget, og jeg maa altsaa formode, at de, der dengang i særlig Grad havde Ansvaret for denne Lovgivning, ogsaa har taget tilbørligt Hensyn dertil.

Naar det ærede Medlem skildrede Nød og Elendighed bestaaende i Grønland, tror jeg dog, han gik videre, end rimeligt er. I Virkeligheden er der jo — hvad de, der har besøgt Grønland nu og da eller paa anden Maade har sat sig ind i Forholdene, ved — sket en meget betydelig Højnelse af Befolkningen gennem Udviklingen af de forskellige nye Erhverv, som Forholdene har ført med sig. Men, som sagt, dette gaar jeg ud fra, at man maa drøfte ved anden Lejlighed og paa anden Maade, hvis man vil det, og det ærede Medlem har jo al mulig Adgang til at stille Forslag, som muliggør en saadan almindelig Drøftelse.

Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget, som det foreligger, har faaet fra de forskellige Sider, og skulde der være nogen Tvivl om Rigtigheden af Formuleringen, kan vi selvfølgelig tale derom; det kan jo næppe være nogen vidtgaende eller vidtløftig Ændring, der er paakrævet. Det sikre er dog, at den, der skal paatage sig Stillingen som Konsulent, som Vejleder for Skolevæsenet, skal kunne Dansk, og han skal ogsaa kunne Grønlandsk.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gjorde nogle Bemærkninger om den formelle Side af Sagen, og jeg beklager det, hvis der med Grund skulde kunne rejses Indvendinger imod, at dette Lovforslag ikke har været forelagt Grønlandsudvalget, før det fremsattes. Jeg tror dog, at det ligger ganske uden for Meningen med den Bestemmelse herom, der findes i Loven om Grønlands Styrelse, at saadanne Enkeltheder skal behandles af Grønlandsudvalget. Forslag vedrørende Grønlands almindelige Forhold, Grønlands almindelige Stilling skal selvfølgelig drøftes med Grønlandsudvalget, men jeg vilde ikke tro, at dette Forslag kan komme ind under denne Kategori. Hvis man imidlertid skulde have den Opfattelse, at der her er sket en Tilisesættelse; beklager jeg det; det har i hvert Fald ikke været tilsigtet. Det er aldrig faldet hverken Direktøren eller mig ind, at dette Forslag hørte til den Art, som først skulde forelægges Grønlandsudvalget, men nu er

jeg altsaa blevet saa meget klogere, at jeg ved, andre mener noget andet.

Hvad angaar Danskundervisningen, er jeg ganske enig i Ønskeligheden af dens Udvikling. Over for det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels Anvisning paa at gøre Forsøg enkelte Steder vil jeg fremhæve, at der foretages jo i Øjeblikket Forsøg i Julianehaab, og at de, der har Tilsyn med Skolevæsenet, anser det for ønskeligt, at man fik dette Forsøgs Resultater at bygge videre paa. Det udelukker naturligvis ikke det, som vi flere Gange har berørt, og som det ærede Medlem ogsaa berørte i Dag, nemlig Anvendelsen af Grammofonplader, og den sagkyndige Bistand, vi raader over, er gaaet i Gang med at udarbejde en Plan for, hvordan Grammofonplader rettelig kan anvendes i Undervisningen. Det ærede Medlem talte videre om, at man kunde og burde indføre Radio i Skoler og Forsamlingslokaler; dette er jo et Spørgsmaal, som meget vel kan blive undersøgt, baade hvad Bekostning og andet angaar; og ingen kan fornuftigvis have noget at indvende derimod; hvis man er i Stand til at befordre den almindelige Oplysning derigennem, vil det næppe støde paa nogen alvorlig Modstand. Ogsaa Spørgsmaalet om Anvendelsen af Grammofonplader i udvidet Forstand, altsaa ikke alene til Sprogundervisning, men, forstod jeg, med Foredrag o. lign., kan naturligvis undersøges. Det er jo muligt, at man kan finde en Form herfor, hvorimod jeg ærligt maa tilstaa, at jeg ikke tror, den almindelige Sprogundervisning pr. Grammofon lader sig overføre til Grønland. Saadan som den foregaar og maaske med Udbytte kan foregaa hos os, tror jeg ikke, at den med samme Udbytte kan sættes i Værk oppe i Grønland; det er vist en helt anden Form, der i den Henseende er paakrævet.

Men alt dette skal jeg gerne foranledige nærmere undersøgt, og der er, som jeg før har sagt, selvfølgelig kun god Vilje med Hensyn til Befordring af Oplysning og ogsaa, og ikke mindst, af Danskundervisningen. Jeg takker for Tilslutningen og har naturligvis intet at indvende imod, at Sagen prøves i et Udvalg.

Victor Pürschel: Maa jeg først gøre Tingets nye Grønlandsekspert, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, den Indrømmelse, at jeg begik den Fejl at sige Canada, hvor jeg skulde have sagt Alaska. Jeg antager ikke, at nogen, der har fulgt mit Arbejde med Hensyn til Grønland, er